

**Private Quinten Martin
JOHANNSEN
05-E-14**

Pte. Quinten Johannsen werd geboren op 26 juli 1919 in Manisota USA. Zijn vader was Amerikaan, zijn moeder kwam uit

Oostenrijk. Wanneer ze verhuisden naar Canada is onbekend. Maar ze werden wel Canadese staatsburgers. Ze hadden een boerderij in Serath, Saskatchewan. Quinten ging op 4 januari 1944 in dienst en over zee met The Lake Superior Regiment. Hij kwam in het Verenigd Koninkrijk aan op 10 januari 1945 en werd naar het Westelijk Front gestuurd op 9 april 1945.

Het volgende verhaal wordt verteld door Adolf de broer van Quinten:

Wat een vreugde was het 's ochtends op 8 mei 1945 toen vader de radio ingeschakeld had voor het vroege ochtendnieuws waarin we de aankondiging "De oorlog was voorbij" te horen. Ja! De oorlog was voorbij! Zoon Quinten zou naar huis komen. De hele familie was in de wolken rond de ontbijttafel. Onze vreugde kreeg al snel een domper

 - om 11 uur dezelfde ochtend. Een auto reed ons
erf in de buurt van Raymore op en een man stapte
uit met in de hand een telegram voor ons. We
gingen weer naar binnen om het te openen, niet
wetende wat te verwachten was. Het telegram
bevatte deze woorden: "Dear Mr Johannsen. Het
spijt ons om u te moeten informeren dat uw zoon
Pte. Quinten Johannsen werd gedood in een actie
op 30 april 1945, terwijl hij diende bij de
strijdkrachten in het buitenland." Drie jaar lang
hebben we niets gehoord over Quintens laatste
rustplaats. Toen, in 1948, ontvingen wij een brief
van een jongedame uit Nederland, onder
vermelding dat zij het graf van Pte Johannsen had
geadopteerd. Quinten lag begraven op de Canadese
Begraafplaats in Holten.

Paul Fidelak, een van de leden van The Lake
Superior Regiment, vertelt over de laatste dag van
Quinten:

We waren in de loopgraven in de buurt van
Oldenburg, Duitsland, en de gevechten waren al
een week hevig. Het was een koele, bewolkte
ochtend van 30 april 1945 en er was een pauze in
de gevechten. Ik ging uit de loopgraaf om mijn
benen te strekken. Toen ik om me heen keek, zag

ik een andere soldaat hetzelfde doen. Ik vroeg hem naar zijn naam en hij zei: "Quinten Johanssen uit Raymore, Saskatchewan". "Oh, ik ben Paul Fidelak van Kuroki Saskatchewan", zei ik terug. We spraken ongeveer 20 minuten met elkaar en besloten toen om terug te gaan. Quinten was in A Cie, ik was in D. In minder dan twee of drie minuten hoorde ik een schot. Ik keek in de richting van Quinten en zag hem op de grond vallen. Ik krabbelde mijn loopgraaf in, niet wetend of hij was gedood, gewond of gewoon dat er stof opwaaide. Op dat moment kregen we orders van onze kapitein op te trekken. We verlieten onze slachtoffers. Het was drie dagen later dat ik de lijst met slachtoffers zag, en Quintens naam stond er op

Een meer van Saskatchewan werd door de overheid omgedoopt in Johanssen Lake ter nagedachtenis aan Quinten Johanssen.

